

Οι χθεσινές ταραχές στην έδρα των Συντηρητικών στο Λονδίνο δεν αποτελούν παρά ακόμα μια απόδειξη του τεταμένου κλίματος της εποχής. Αν ακόμα και οι παραδοσιακά ήπιοι έως και απαθείς Βρετανοί, αντιδρούν βίαια γίνονται αντιληπτές οι διαστάσεις του προβλήματος.

Τα επεισόδια δημιουργήθηκαν από μικρή ομάδα κουκουλοφόρων που αποσπάστηκαν από το κυρίως μπλοκ της ογκώδους φοιτητικής διαδήλωσης, πρόχειρες εκτιμήσεις κάνουν λόγο για 50.000 διαδηλωτές, αλλά όλα δείχνουν ότι το πνεύμα στο σύνολό του είναι μαχητικό. Η δήλωση 20χρονου φοιτητή είναι αποκαλυπτική.

«Καταστρέφουμε το κτίριο ακριβώς όπως αυτοί καταστρέφουν τις πιθανότητες που έχουμε να σπουδάσουμε»

Το θέμα είναι στη βάση του οικονομικό. Η απόφαση της Βρετανικής κυβέρνησης να διπλασιάσει κατ' αρχήν τα διδάκτρα και σε μερικές περιπτώσεις να τα τριπλασιάσει αποτέλεσε τη θρυαλλίδα των εξελίξεων. Η οικονομική διάσταση βεβαίως εύκολα λαμβάνει ταξικό χαρακτήρα και διχαστικές τάσεις.

«θέλουν να μετατρέψουν τα πανεπιστήμια από εκπαιδευτικά ιδρύματα σε αποκλειστικά

σχολεία για πλούσιους»,

Δήλωσε κάποιος άλλος φοιτητής δείχνοντας την ουσία του προβλήματος. Από την άλλη η πολιτεία, με πρόσχημα τη διεθνή οικονομική ύφεση, μπορεί να ισχυριστεί ότι δεν έχει τα οικονομικά εχέγγυα να συνεχίσει να προσφέρει τις οποίες υπηρεσίες.

Αυτό που δεν μπορεί η κυβέρνηση να αναιρέσει είναι τη δέσμευση του αντιπροέδρου της, Nick

Klegg

όταν προεκλογικά υποσχόταν πλήρη κατάργηση των διδάκτρων στην ανώτατη εκπαίδευση.

Ανάμεσα στους διαδηλωτές, βρέθηκαν 400 φοιτητές του Πανεπιστημίου της Οξφόρδης. «Σήμερα μια γενιά πολιτικών μαθαίνει ότι αν αυτοί έχουν ξεχάσει τις υποσχέσεις τους οι φοιτητές τις θυμούνται»,

δήλωσε ο πρόεδρος της Ενωσης των Φοιτητών της Οξφόρδης

David

Barclay

προσθέτοντας: «

Δεν θα καθήσουμε με σταυρωμένα χέρια παρακολουθώντας ξανά το πανεπιστήμιό μας να γίνεται και πάλι ο παράδεισος μιας προνομιούχου ελίτ».

Το γεγονός ότι ανάμεσα στους Βρετανούς φοιτητές υπάρχουν πολυάριθμοι αλλοδαποί, προφανώς ενισχύει τη μαχητικότητα των διαμαρτυρομένων.

Από την πλευρά της, η κυβέρνηση οφείλει ένα μόνο. Δικαιοσύνη. Διαφορετικά είτε άμεσα, είτε αργότερα θα εισπράξει το κόστος των ανοικτών κοινωνικών μετώπων. Στην πολιτική αυτό ερμηνεύεται με μια λέξη. Ταραχές.